

תשלומי כפל

תגובה לקונטרס 'תשלומי עורכים'

כמה הבהרות חשובות:

- א. מחוסר זמן, לא קראתי בעיון רב את כל המאמר, אלא בקריאה מהירה, כיאה למי שזמנו שווה ממון.
- ב. אולי גדלנו באסכולות אחרות, אני כותב את דברי מתוך נקודת מוצא בה אני גדלתי.
- ג. אבקש מראש מחילה מהכותב הנכבד, שניכר כי הוא השקיע רבות בכתיבה ועריכת הקונטרס, על דברי המעט חריפים.
- ד. איני שייך לשום מכון, ואין לי שום אינטרס כלכלי בכתיבתי זו.

ראשית כל אצטט מילים יקרות שקיבלנו במסורת, ושמרנו על זה בקנאות שנים רבות:

איזהו עשיר? השמח בחלקו!!!

צורת חיים של השוואה בין הכנסותי להכנסות של אנשים אחרים, היא מתכון בדוק לחיים אומללים של 'יש לו מנה, רוצה מאתיים'. של מי שתמיד עיניו פוזלות למי שמרויח יותר ממנו, מצליח יותר ממנו, ואולי גם יותר נאה ממנו.

תמיד כדאי וצריך לבדוק אם אפשר להתקדם, ברוחניות, וגם בגשמיות, אבל להשוות כל עבודה לעבודה בהיטק או בעבודה אחרת המכניסה הון רב, זה ממש לא נכון.

וכי מלמד מוכשר המשקיע עשר שעות ביום, יכול להשוות את משכורתו למשכורת של הייטקיסט המוכשר כמוהו ומשקיע פחות ממנו? וכי זו צורת הסתכלות בריאה על החיים?

כאנשים שזכינו לחיות באוהלה של תורה, אנו בוחרים בקפידה רבה את מעשינו, ואף את הכנסותינו.

אנחנו לא לומדים לדוגמא ראיית חשבון, על אף שאנו מוכשרים ב"ה מרבים אחרים שמצליחים בתחום זה, כי חשוב לנו מאוד לחיות באוהלה של תורה, ולהתפרנס תוך כדי לימוד תורה - מול מילים קדושות וחכמת אמת, ולא מול רשימות מספרים עלובות וגשמיות.

יש הרבה אנשים בתחום העריכה תורנית, ואני הקטן ביניהם, שכלל לא הגענו לתחום לצרכי פרנסה, אלא מתוך רצון למחייב גדול יותר לניצול הזמן, ולימוד מקיף של פרק ברמב"ם, סימן בשו"ע או כל משהו דומה. זה נתן לנו דחיפה עצומה לניצול, לסיפוק, ולעלייה רוחנית.

וגם מי שהגיע לתחום לצרכי פרנסה, לא בחר בתחום זה מתוך מחשבה שבתחום זה הוא יהפך לרוטשילד או לאיל הון, אלא מתוך מחשבה שבתחום זה הוא יוכל להישאר כמעט בגדר 'אברך', ועדיין להתפרנס מעט יותר מאברך ממוצע.

ועכשיו, כמה מילים על העובדות:

יש אמנם עורכים תורניים שאינם עוסקים ממש בלימוד התורה, כגון הגהה לשונית, מפתחות, ועוד רבים. אך חלק הארי של העובדים במכונים הגדולים, הינם עוסקים בתורת ה', באיכות גבוהה, ובכמות עצומה.

לשבת וללמוד באופן עיוני ואיכותי בכולל או בבית, ולקבל על זה סכום התחלתי של 40 ₪ לשעה, זה המון במושגים של אברכים, המקבלים פחות מ-7 ₪ לשעה בכולל ממוצע... וכ-15 ₪ לשעה בישיבת בין הזמנים ממוצעת...

ובפרט, שלימוד רגיל יכול להשאיר המון תמיהות, להשאיר סוגיות מבולבלות, ולהשאיר חורים בכל סוגיא. ואילו עורך מחוייב להקיף את כל הנושא בשלמות, להגיע למסקנות ברורות, ולראות את כל היקף הסוגיא. יש אושר גדול מזה? מישו יעז להשוות אותי לאומלל שלצורך פרנסתו הוצרך לעזוב אוהלה של תורה ולעסוק בפיתוח אפליקציות?!... אז מה אם אני מרויח פחות בחודש?

זה המקום להודות: יש גם חסרונות רוחניים בלימוד עבור עריכה תורנית, שם חסר בעיקר את החידושים העצמיים, והעיון המחשבתי המעמיק הישיבתי. הלימוד הוא מעט מקופיא, ואסור להוסיף משהו מהבטן. ולכן - אשרי מי שעמלו בתורה לבד, יושב בכולל ועוסק בתורה לשם תורה, ומצליח לנצל את הזמן בלי מחייבים שכאלו, ולחיות על שולחן הקב"ה, בלי שום הסבר פיננסי המניח את הדעת. ניסים של אברכים. אני מקנא בכם!!

גם אם נעזוב לרגע את הנושא של הרוחניות שבדבר, ונעבור לדבר רק על עולם הפרנסה והפיננסים: עבודה ללא ניסיון כגון סדרן בסופר או מוכר בחנות כובעים... היא בדרך כלל עבודה בשכר מינימום, אולי קצת יותר.

המכונים הגדולים מקבלים גם מי שאין לו כלל ניסיון, ובתנאי שיש לו כישרון בסיסי לכתיבה, והוא ישקיע ויתאמץ להיצמד להוראות הרבות, ויוציא תחת ידו דבר נאה.

מי שמצליח בתחום בדרך כלל מוצא את מקומו במשכורות מכובדות יותר, ובעבודה של 8 שעות ביום, שהיא לא עבודה מהצד מלבד כולל וכדומה, ניתן להגיע למשכורת נחמדה למדי, כמובן למי שלא פוזל כל הזמן לכמה השכן מרויח בהייטק...

ועוד משהו: אין עוד הרבה עבודות הנותנות גמישות מוחלטת בשעות העבודה, אינם דורשות 12 שנות לימוד מפרכות במכללה, העבודה מהבית במזגן תוך כדי שתיית קפה ואכילת עוגה...

לסיכום: חשוב לנסות להעלות את שכר העורכים, למצות את הפוטנציאל שבכל אחד. אך הגישה בקונטרס לדעתי היתה לא נכונה. וחבל.